

BŪNA...

Kartą valgiau barščius ir lašas nukrito ant baltų marškinėlių. „Čia dabar kas...“ – pagalvojau. Bet tuojau pat sau atleidau. Gi reikia sau atleisti visokius nesklandumus.

Kartą, dar būdamas mažas, Maksas valgė sriubą ir apsipylė švarius marškinėlius. „Pasistenk valgyti atidžiau“, – automatiškai išsprūdo man. Aš gi labai norėjau būti idealia. Ir nusprendžiau. Pamėginsiu per visą dieną duoti pastabas sau. Tokias, kokios automatiškai išsprūsta suaugusiems dėl vaiko nesėkmių.

*Rytą nuskubėjau į virtuvę ir pamačiau kriauklėje neišplautą vakarykštį puodelį.
– Tau sunku buvo išplauti? – nuskambėjo ausyje. – Reikia pratintis prie disciplinos. Nes kitaip iš tavęs nieko gero neišeis.*

– Brrr... – papurčiau galvą. Nieko gero. Iš manęs ir neišėjo nieko gero. Gerai – kai visą gyvenimą vienoje darbovietėje. O aš – riedu kaip guboją per kopas.

Pradėjau autis batų, – reikia eiti su reikalais.

– Užkulnio neįlenk! Aukis tvarkingai. Iš tikrųjų, tai batų šaukštą reikia naudoti. Nežinai kur? Kaip nežinai? Amžinai pas tave betvarkė. Taip-taip, pirštu padėk sau apsiauti. Pats tas – štai todėl gražaus manikiūro ir neturi!

Nuotaika ėmė prastėti. Ėdantis dalykas tie komentarai – tiesiog kaip rūgštis.

Einu gatve, paukščiukai, grožis... Nuspiriu obuoliuką.

– Batų galus nuspardysi. Niekaip nesugebi pasaugoti.

Jau namie, ruošdama pietus, atidariau spintelę virš galvos, kad pasiimčiau lėkštę. Atidariau. O uždaryti pamiršau ir ka-a-aip trenksiu galvą visa jėga į durelių kampą – barkšt! Akyse žvaigždutės. Galvą skauda. O iš vidaus į ausį: ⇨

– Aš gi sakiau! Kiek kartų tau kartoti – uždarinėk dureles! Dabar srėbk pasekmes.

**“Atverk, Viešpatie, mūsų širdis
Tavo Sūnaus žodžiams.”**

(plg. Apd 16, 14b)

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 55, 6–9; Ps144, 2–3. 8–9. 17–18; Fil 1, 20c–24. 27a

Psalms atliepas

Dievas arti kiekvienam, kas Jo šaukias.

Evangelija pagal Matą (20, 1–16)

Jėzus pasakė savo mokiniams tokį palyginimą: „Su dangaus karalyste yra panašiai kaip su šeimininku, kuris anksti rytą išėjo samdytis darbininkų savo vynuogynui.

Susiderėjęs su darbininkais po denarą dieną, jis nusiuntė juos į savo vynuogyną. Išėjęs apie trečią valandą, jis pamatė kitus, stovinčius aikštėje be darbo. Jis tarė jiems: 'Eikite ir jūs į mano vynuogyną, ir, kas bus teisinga, aš jums užmokėsiu!' Jie nuėjo. Ir vėl išėjęs apie šeštą ir devintą valandą, jis taip pat padarė. Išėjęs apie vienuoliktą, jis rado dar kitus bestovinčius ir taria jiems: 'Ko čia stovite visą dieną be darbo?' Tie atsako: 'Kad niekas mūsų nepasamdė'. Jis taria jiems: 'Eikite ir jūs į vynuogyną'. Atėjus vakarui, vynuogyno šeimininkas liepia ūkvedžiui: 'Pašauk darbininkus ir išmokėk jiems atlyginimą, pradėdamas nuo paskutinių ir baigdamas pirmaisiais!' Atėję pasamdytieji apie vienuoliktą valandą gavo po denarą. Prisiartinę pirmieji manė daugiau gausią, bet irgi gavo po denarą. Įmdami jie murmėjo prieš šeimininką ir sakė: 'Šitie paskutiniai tedirbo vieną valandą, o tu sulyginai juos su mumis, nešusiais dienos ir kaitros naštą'. Bet jis vienam atsakė: 'Bičiuli, aš tavęs neskriaudžiu! Argi ne už denarą susiderėjai su manimi? Imk, kas tavo, ir eik sau. Aš noriu ir šitam paskutiniam duoti tiek, kiek tau. Nejaugi man nevalia tvarkyti savo reikalų, kaip noriu?! Ar todėl šnairuoji, kad aš geras?!' Taip paskutinieji bus pirmi, o pirmieji – paskutiniai”.

Evangelijos komentaras:

Patraukliausi, bet ir sunkiausiai suprantami yra Jėzaus palyginimai. Jie vaizdingi, įdomūs, tačiau prasilenkia su tuo, ką mes vadiname logika. Palyginimuose sėjėjas barsto grūdus kur papuola; piemuo palieka dykumoje devyniasdešimt devynias avis; tėvas švaistatūnui iškelia puotą; vynuogyno šeimininkas siunčia vynininkams savo sūnų, kai jie nugalabija kelis jo tarnus... Ir nors mes plušame ieškodami paaiškinimų, kurie padėtų Jėzaus palyginimus suprasti, galiausiai lieka pripažinti, kad būtent šių palyginimų netikėtumas – provokuojantis bei stebinantis – yra jų patrauklumo priežastis.

Panašiai ir su palyginimu apie užmokestį darbininkams, – atrodo mažų mažiausiai socialiai neteisingas, skatinantis korupciją bei veltėdžiavimą. Gerai, kad Jėzaus laikais nebuvo profsąjungų, nes vynuogyno šeimininkas būtų turėjęs rimtų bėdų. Juk jis vienodai atlygino tiek plušusiems visą dieną, tiek dirbusiems vieną valandą!

Žinoma, šis palyginimas, kaip ir visi Jėzaus palyginimai, – ne apie darbuotojų ir darbdavio santykius. Jėzus, savo palyginimuose apimdamas žemiškojo gyvenimo realijas, nori pasakyti daug daugiau ir visai ką kita, nei iš pirmo žvilgsnio atrodo. Visada bus pagunda nesuvokiamą ir neaprepiamą Dievą sumažinti iki mums patogaus dydžio, Evangeliją paversti protingų patarimų knyga, kuri tiktų ir versle, ir praktinėje psichologijoje, o Bažnyčią matyti kaip išganymo paslaugas teikiančią firmą, – juk joje būsiu priimtas toks, koks esu, ir net trokštantis likti toks, koks esu.

Palyginime šeimininkas nori, kad visi gautų užmokestį – Dangu. Palyginimo simbolika: vynuogynas ir Jo šeimininkas – tai Dievas ir Jo tauta, pasamdytieji – mes, žmonės, o visiems bendras atlygis – gyvenimo pilnumas, laimė. Dirbę visą dieną tikėjosi gausią ką nors daugiau – gal geresnę vietą prie Dievo. Tačiau jiems teko nusivilti – atlyginimas tam, kuris atsiliepė į šeimininko kvietimą ateiti dirbuotis į Jo vynuogyną, yra toks pat.

Jėzus čia kalba apie vienintelį Dievo norą, kad išganymą pasiektų visi, kurie atsiliepia į Jo kvietimą, nesvarbu, kada ir kaip. Dievo logika yra meilės logika, kuri visada ieško, kviečia ir nesustoja pusiaukelėje, kuri nesiskubina pasakyti, kad „viskas prarasta”.

Apie altruizmą: „Jei neduodi kitam, neduodi ir sau“

Ar kartais, įkvėptam kokio gražaus įvykio, nekyla noras padaryti ką nors gero be jokios naudos sau? Tačiau toks įkvėpimas greitai išgaruoja, visi sprendžia savo ir savo šeimos problemas, o gerų darbų idėjos taip ir lieka laukti ilgoje eilėje. Aukojimasis tapo krikščioniška atgyvena arba išsigimė: „Aš dėl jūsų gyvenimą paaukojau, tai dabar turite dėl manęs stengtis“. Kita vertus pasaulis, kuriame visi kaip buhalteriai susitartų dėl teisingo poreikių patenkinimo, irgi nepatrauklus. Kodėl nėra seminarų „Kaip būti altruistišku?“. Lietuvoje yra daugybė gerai ant kojų stovinčių žmonių, kurie turi ką duoti. Ar daugiau gerų darbų – paslaugų, išklauso, gerų jausmų porcijų, dalinimosi materialiais dalykais ir informacija, mus nuvargintų? O gal atvirksčiai – praturtintų? Kokį motyvą rasti geram darbui, kai tokiu stiliumi iki šiol nesielgdavom ir kokia mums iš to gali būti prasmė?

Ar altruizmas pagrįstas biologiškai, ar tai tik ideologija?

Mokslininkai teigia, kad altruizmas yra įgimtas. 1–1,5 metų vaikas mielai padeda kitam žmogui pasiekti ką nors paimti, atidaro duris, atneša reikalingą daiktą, kai jo niekas neprašo. Tokie vaikai dar nesiekia pagyrimo – paskatinimas tampa svarbus vėliau, panašu, jiems tiesiog malonu padėti. Beždžionių gauja išsaugo beždžionę be kojų, o naminis gyvūnas skuba padėti šeiminiukui. Žmonių instinktyvią pagalbą kitam, artima gyvūnų siekiami išsaugoti savo rūšį, palaiko oksitocino hormonas. Jis išsiskiria gimstant kūdikiui, po lytinio akto ir skatina žmogų rūpintis kitu. Atliekant darbą, kai tikimasi ir kai nesitikima naudos, veikia skirtingos smegenų dalys. Altruistiniai veiksmai sukelia džiaugsmą. Štai dviem žmonių grupėm buvo duota reikšminga pinigų suma. Viena grupė turėjo nusipirkti ką nors vertingo sau, o kita turėjo nupirkti dovaną kitam žmogui. Paaiškėjo, kad pirkusiųjų dovaną laimės lygis padidėjo labiau. Kažin ar šiuolaikinis žmogus vis dar linkęs nesmoningai saugoti rūšies išlikimą, tačiau net ir visiškam cinikui verta pasimėgauti bent jau hormonų dovanojamais džiaugsmiais.

Šykštumas sukuria neturtingumo jausmą, o dosnumas – turtingumo

Duodame, norėdami jausti davimo malonumą ir gero darbo prasmę. Geru būti gerai, nes patiri meilės jausmą. Pasirodo, žemesnės savivertės žmonėms gėda elgtis altruistiškai, nes jie bijo būti palaikyti kvailiais, o dosnumas – tai aukštesnės savivertės ženklas. Ne produktyvus žmogus vengia duoti, nes bijo nuskurdinti save, tuo tarpu laimingesnis ir stipresnis yra dosnesnis. Dėsnis galioja ir atvirksčiai – galintis kažką atiduoti pasijunta turtingas ir stiprus, tad verta duoti net ir tada, kai pertekęs nesi. O štai šykštumas automatiškai sukuria vargšo būseną, kiek bebūtum turtingas. Duodame, norėdami jausti davimo malonumą ir gero darbo prasmę. Geru būti gerai, nes patiri meilės jausmą. Gerus darbus norisi daryti, kai gėriesi žmogumi; žavėjimasis – tai laiminga, džiugi būseną. Dosnumas padeda mažiau rištis prie to, ką turi, pasitikėti, kad vėl nesunkiai uždribsi ir atstatysi išekvotas jėgas. Kartą skolinausi pinigų. „Raštelio nereikia, ar gražinsi – tavo reikalas, gyvenime viskas išsidėsto teisingai. Man patinka gyventi pagal tokius principus: kuo daugiau duodi, tuo daugiau grįžta. Aš padariau gera tau, tu dar kam nors padarysi“, – netikėtai išgirdau iš draugo verslininko. Kodėl verta atsigręžti į kitus? Tam kad vyktų apytaka, daugiau žmonių – daugiau energijos, saugumo, turtingiau, įdomiau. Kai su kitu žmogumi imi elgtis branginančiai ir vertinančiai, gyvenimas tampa kitoks. O netikėčiausias yra dėsningumas, kad mūsų psichika sukonstruota taip, jog kai būni atlaidus ir dosnus kitam, automatiškai tampi atlaidesniu ir dosnesniu sau, o jei neduodi kitam, neduodi ir sau.

Parapijos skelbimai

Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams ruošimasis

Augdami ar augindami kitus krikščioniškame sąmoningume ir praktiniame gyvenime, sudaromos grupės pasiruošti **Komunijos, Išpažinties ir Sutvirtinimo sakramentams**. Kviečiame Pakuonio, Piliuonos ir Viršūžiglio parapijų žmones, norinčius ruoštis sakramentų šventimui, kreiptis į parapijos kleboną iki spalio mėn. Tel.: 8 688 37142.

Svarbu! Pasiruošimo susitikimuose dalyvauja visa šeima, ne tik vaikai.

SUAUGUSIŲJŲ KATECHEZĖ VILKAVIŠKIO VYSKUPIJOJE

Vilkaviškio vyskupijoje suaugusieji (virš 18 metų) įkrikščionijimo sakramentams, kaip ir pernai, bus ruošiami pagal Katechumenato programą organizuotose grupėse. Mūsų vyskupijoje bus renkamos keturios tokios grupės: Alytuje, Garliavoje, Marijampolėje ir Šakiuose.

Pasiruošimas visose keturiose vietose prasidės jau netrukus ir tęsis iki Šv. Velykų. Visus suaugusiuosius norinčius ruoštis įkrikščioninimo sakramentams ar pagilinti tikėjimą kviečiame kreiptis į norimą grupę ir kuo greičiau užsiregistruoti.

Suaugusiųjų katechumenato centru informacija:

Alytaus – Šv. Kazimiero bažnyčioje: atsakingas asmuo už registraciją: kun. Rytis Baltrušaitis; tel. nr. 860324747; tel. nr. 868362143; el. p.: katechezealytuje@gmail.com. Grupelė pradės rinktis nuo rugsėjo 15 d.

Aleksoto – Garliavos Švč. Trejybės bažnyčioje: Atsakingas asmuo už registraciją: Ramunė Kuprienė; tel. nr: 8 615 88600; tel. nr: 869816088; p.: r.kupriene@gmail.com; gintaras.urbstas@gmail.com. Grupelė pradės rinktis nuo spalio 13 d.

Marijampolės – Šv. Šeimos seserų kongregacijos namuose: Atsakingas asmuo už registraciją: ses. Inga Lienytė SF; tel. nr:862283988; p.: gilinktikejima@gmail.com. Grupelė pradės rinktis nuo spalio 7 d.

Šakiai – Šv. Jono Krikštytojo bažnyčioje: Atsakingas asmuo už registraciją: Jolita Prasauskaitė; tel. nr. 863168131; el. p.: parapijasakiai@gmail.com. Grupelė pradės rinktis nuo spalio 1 d.

Mūsų katechumenato centruose sakramentams gali ruoštis tik mūsų vyskupijoje gyvenantys tikintieji, kurie prieš kreipiantis į katechumenato centrą registracijai, gavo savo parapijos klebono siuntimą.

➔ ***Paskui atsisėdau ir ėmiau liūdėti. O į ausį:***

– Ko sėdi, poniute? Mažai namie darbų?

O paskui, paskui... Iki ašarų pasidarė blogai. Nes tokio balso priežiūroje gyventi neįmanoma. Būtent – gyventi.

O kai tas balsas – tavo mama?

Nuo to laiko mes su Maksu žaidžiame futbolą nukritusiais obuoliais – vasarą. O žiemą – ledukais. Kartą pusę kelio nužingsniavom spardydami didelius ir mažus ledo gabalus. Mes juokėmės. Ir buvo nusispjaut dėl batų!

Kai jam liūdna, visada apkabinu. Juk tai geriau nei žodžiai. Iš tiesų, geriau už bet kokius žodžius. Mylėkite ir apkabinkite save ir savo vaikus.

Išgyvendinkite iš savęs bjaurų komentatorių. Tegu prisiminimuose iš vaikystės lieka nuspardyti batų galai, dėmės nuo skanios sriubos, juokas ir tikėjimas – tave myli ir priima bet kokį.“

L. Ligovskaja

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienų raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.